De Ouderdom der Pausen

Wat zeggen de statistieken over den ouderdom die de Pauzen bij hun afsterven hadden ?

De groote meerderheid stierven op 68 jarigen, 69-jarigen, 70-jarigen, 72-jarigen en 81-jarigen ouderdom — de meeste hiervan waren 80 jaar.

Wij tellen vijf 90-jarigen : Joannes XXII, Franschman, 90 ; Celestinus III en Gregorius XII, 92 ; Leo XIII, dien wij nog gekend hebben, 93 ; Gregorius IX, 98 : een werd meer dan 100 jaar : de H. Aghatones, die gekozen werd toen hij reeds boven de 100 was.

De regeering der Pauzen duurt gemeenlijk niet lang, vooral daar zij meestendeels al jaren tellen bij hunne verkiezing. Er zijn tijden geweest dat ze letterlijk verschenen en verdwenen.

Tusschen 1275 en 1293 telde men 18 Pauzen. Het jaar 1509 kende er drie : Sixtus V, Urbanus VIII en Gegorius XIV : maar dit jaar wordt nog overtroefd door 1276, toen er vier op den troon kwamen : Gregorius X, Innocentius V, Adrianus V en Joannes XXI.

Als men het aantal Pauzen deelt door de bestaansjaren van de Kerk, komt men tot een gemiddeld getal van 6.5 jaren per pontificaat.

Het korste in de geschiedenis is dit van Stefanus II, in de achtste eeuw, die drie dagen na zijne verkiezing stierf.

Urbanus VII regeerde 13 dagen ; Bonifacius VI, 15 dagen ; Celestinus IV, 17 dagen. Men heeft uitgerekend dat een 10-tal Pauzen geen maand geregeerd hebben en 44 minder dan een jaar, 21 regeerden een jaar en 22 twee jaar.

Het langste pontificaat dat de Kerk heeft gekend, was dit van Pius XI, die 3 jaar en half regeerde. En Leo XIII, zijn opvolger, 25. Slechts twee Pauzen op 56 jaar tijd ! Dat is nooit gebeurd.

Pius VI droeg gedurende 24 jaar de tiara en Pius VII iets meer dan 23.

Hoe oud waren de Pauzen bij hunne verkiezing ?

De oudste blijft natuurlijk den meer dan 100-jarigen H. Agathones ; Celestinus III, 86, Gregrius IX en Gregorius XII, 84.

De jongst gekozen Pauzen waren Joannes XII, 18 jaar, Gregorius V, 24 jaar en Joannes XI, 25.

Pius X, Urbanus VIII, Pius VIII en Leo XIII waren 68 jaar oud toen zij gekozen werden ; Benedictus XV was er 60 toen hij werd gekozen.

De gemiddelde ouderdom ligt tusschen 60 en 70.

De letter G

De letter G staat in het leven
A's zeer gewichtig aangesch even,
Geluk, genot ontstaan door haar,
Doch ook gebrek en groot gevaar,
Voor elks geboort' kwam ze opgerezen,
Voor ieders graf staat zij te lezen.

Grootvader en grootmoeder beiden
Die lieten zich door G geleiden.
Geen grond kan zonder G bestaan,
Geen geld, geen goed, geen gras, geen graan,
Ja zonder G werd in het leven
Geen mensch, geen gunst of gelijk gegeven.

Den jongeling gaf ze een geliefde,
Den man een gade, a's 't haar b'liefde,
Den kind'ren de gehoorzaamheid
En de ouders de geduldigheid,
De grest van eendracht in de woning
In het gezin is G een koning.

G staat aan 't hoofd van de gendarmen,
En zonder schrik of 't minst erbarmen
Geleidt zij 't gansche garnisoen,
Zelfs het gerechtshof met fatzoen.
En de oorlogsgeesel in ons leven,
Moet ook aan G zijn rechten geven.

Geen het graf en 't geweren
En al wat dient om zich te weeren,
De generaal zelfs zoo ik meen
Zou G zijn hoofd verschuldigd zijn.
De guillotien zelfs zou niet wezen
Kwam eerst de G niet opgerezen.

Ja wellicht viel 't u nooit te binnen :
Door G zij u een drietal zinnen.
Gezicht, gevoel, gehoor vergund
De gij veltrekt niet missen kunt.
De G staat bovendien in 't leven
Aan 't hoofd van Godsdienst aangeschreven
Zij leidt met vast en kloek beleid
Geloof en ook, gerechtigheid,
Gezondheid kan de G niet missen,
Dus kunt gij u hier vergewissen
De G speelt in het alphabet
In al de groote rollen mee,
De G is 't hoofd van de gedachten,
Gij moogt ze dus als grootheid achten.

Nuttige Wenken

Vuile sponzen worden grondig gereinigd, indien men ze weekt in 1 l. water, waarin 75 gram dubbel koolzure soda is opgelost. Men laat ze 24 uur in deze vloeistof staan, spoelt ze eenige malen in koud water en hangt ze daarna eenige uren buiten.

Glazen stopjes van fleschjes zitten vaak zoo stevig vast, dat men ze niet kan verwijderen.

Men houdt het fleschje omgekeerd, dus met stop naar beneden enkele oogenblikken in warm water, waarna de stop gemakkelijk loslaat.

Het afmeten van siroop, die eventueel noodig is bij de bereiding van een of ander gerecht, vergemakkelijkt men door de te gebruiken lepel of het kopje eerst met slaolie vet te maken.

Indien men bij het koken van rijst, een weinig citroensap toevoegt, zal ze mooi wit worden.

Aangezette emailpannen verkrijgen een weinig mooie kleur, die men wegkrijgt door er eieren in te koken, terwijl men in aluminiumpannen ajuinen kan koken.

Zwarte vlekken, die zout veroorzaken op zilver, kan men verwijderen met olijfolie. Desnoods druppelt met een weinig hiervan op de vlekken en laat de olie hierop inwerken, daarna poetsen met zilverpoets.

Vaatdoeken en afwaschborstels moeten regelmatig gereinigd en afgekookt worden.

Men moet overvloedig water bezigen om den afwasch te doen. Het moet heet genoeg zijn om het vet op te lossen,, dat op het gerief kleeft.

In het afwaschwater zal met telkens wat soda doen om alle onreinheid weg te nemen. Soda is ook goed om de microben af te weren.

Wanneer men de tellooren of tassen naspoelt in zeer warm water, dan zal het niet noodig zijn ze af te drogen.

Om den dooier van een ei gemakkelijk te scheiden van het wit, zal men ze breken in een trechter. Het eiwit loopt er door heen. De dooier blijft er voor zitten.

Gemengde Berichten.

EEN GOUDEN DROOM.

Het Yugoslavisch dorp Rotine, in de buurt van de grens, is door een goudkoorts aangegrepen. De « waarzegster » van het dorp had den eigenaardigen droom dat alle inwoners van het dorp, arme herders, plotseling rijke menschen geworden waren. Zij droomde verder dat er in den nabijgelegen berg een groote schat uit den tijd van de heerschappij der Turken was begraven. Nu kon niemand de dorpsbewoners nog weerhouden. Zij lieten allen hun kudden in den steek en begonnen den berg om te graven. De overheid doet alle moeite, maar zij laten zich niet overreden. Zij zijn vastbesloten door te graven, tot zij den heelen berg hebben opgeruimd.

HET ZOMERUUR.

Het zomeruur zal dit jaar slechts op 16 April worden ingevoerd.

Verleden jaar kwam het in voege op 27 Maart.

Dit jaar zal het eindigen 6 October. Het begint dus te laat en het eindigt te vroeg.

Ofwel is het zomeruur nuttig en dan moet het ruim worden toegepast ; ofwel heeft het geen nut, en dan schaffe men het af.

In alle geval een streep-zomeruur beteekent weinig.

VAN GENERAAL TOT BEDELAAR.

Men heeft het dezer dagen vernomen : Door het Poolsche Gerechtshof te Warschau, werd zekere Iwan Englit tot vier maanden dwangarbeid veroordeeld wegens bedelarij.

Deze Englit was eenmaal de beroemde generaal Englit, die in het leger van den Russischen Tsaar en in den grooten oorlog een belangrijke rol vervulde.

Hij stamt uit een rijke en aanzienlijke familie van Koerlands en vertoefde dikwijls aan het hof in Sint Petersburg.

Na de revolutie in Rusland zocht de generaal zijn toevlucht in Plaag ; hij verliet echter de Tchechische hoofdstad om naar Polen uit te wijken, waar hij zijn relaties met de Witrussen voortzette. In Polen echter verloor hij alle verbinding met zijn partijgenooten die hem tot toen hadden gesteund.

Hij geraakte zoodanig aan lager wal dat hij van deur tot deur bedelen ging om een korste brood, en ten slotte, als beroepsbedelaar opgesloten werd.

Kan men in onze hedendaagsche samenleving een tragischer geval vinden van het eeuwige drama van « Grootheid en verval ! »

EEN KOPPIG PRINSESJE.

Het vijfjarig dochtertje van koning Boris van Bulgarije, prinses Maria-Louise, had tot kort geleden in het geheel geen eetlust. Het kind weigerde koppig om te eten ; maar de specialisten, die haar onderzochten konden niets vinden, dat op een ziekte of een afwijking leek.

Toen kwam de koning op een gedacht, waardoor het kind binnen korten tijd genezen werd van haar afkoer tot eten. Dagelijks ging hij met haar aan tafel zitten, terwijl hij bovendien andere kindertjes uitnoodigde. De kleine gasten volgden het voorbeeld van den koning en aten flink.

Den eersten dag begon het prinsesje te weenen, doch at niets. Koning Boris deed net, of hij daar niets van merkte, onderhield zich vroolijk met de andere kinderen en at, zooveel hij kon. Den tweeden dag keek het prinsesje met verwonderde oogen toe, maar at nog niets.

Op den derden dag kwam het duidelijk uit, dat ze nog slechts uit koppigheid niets at ; maar den vierden dag at ze net zooveel als de anderen. Er werd verder niet meer over deze aangelegenheid gesproken.

VOORHISTORISCHE DIEREN.

Nabij Bakoe aan de Kaspische Zee, vond men in den teerput, die in den loop der eeuwen geheel verhard was, beenderen en geraamten van mammoets, leeuwen, kameelen, hyena's, beren en wolven. Het teer moet, wegens de heldere weerspiegeling, een groote aantrekkingskracht gehad hebben voor de dieren, die daardoor in den val liepen en stikten. In den loop der jaren sloot de massa zich boven de lijken, waardoor deze uitstekend bewaard bleven. Vroeger werd een dergelijke put in Canada gevonden, maar de vondst in Rusland is belangrijker.

OTTERS VANGEN IS GEEN KINDERSPEL

Voor enkele dagen wist een boschwachter aan de boorden der Trouille een otter te vangen die 1.15 m. lang was. Een prachtvangst. Dit te meer, als men nagaat wat al voorzorgsmaatregelen er moeten getroffen worden om zich van een dergelijk dier meester te maken.

De otter die zich door geen enkel aas laat aanlokken, verlaat zijn hol slechts des nachts. Het is een heel schuw dier en een ware geesel voor de visschen.

Ten einde hem met eene val te vangen dienen er tal van voorzorgsmaatregelen te worden getroffen.

Alvorens zijn val op te stellen, bindt de jager zich plakken aan de voeten, bedekt zijn mond met een doek en wrijft zijn handen in met poreisap.

Eenmaal de val opgesteld, besproeit hij bij het terugkeeren zijne voetindrukken. Dit alles om toch maar te voorkomen dat de otter een menschenlucht zou gewaar worden.

ARBEIDSDUUR IN ANDERE LANDEN.

In Duitschland bedroeg de arbeidsduur in September 1937 en in de volgende takken, die als voorbeeld aangehaald werden: 7.48 uren in de fabricatie van het ijzer en het staal ; 8.06 ure in de metaalnijverheid buiten het ijzer ; 8.28 ure in de mecanieke bouwwerken. Dit middencijfer de langere uren laten veronderstellen, zooals de heer Butler, bestuurder van het Arbeidsbureel te Genève, in zijn verslag schreef.

Volgens de statistieken der « Revue internationale du Travail », beliepen de middenuren van den dagelijkschen arbeid van de Duitsche Industrie in 1937 van 7,43 tot 7.88 uren.

Sedertdien is de duurtijd steeds verhoogd. 30 April 1938 heeft de regeering van het Reich beslist dat in geval van gepastheid dagarbeid 10 uren kon bedragen, of 54 uren per week en in zekere beroepen 9 uren per dag.

In Italie werd de arbeidsduur in 1937 op 40 uren per week gebracht, maar in werkelijkheid bedraagt hij nog 48 uren, en zelfs meer voor zekere gevallen ; wanneer er handwerk of het werk toegenomen was. In dit geval kan de week 54 uren werk omvatten. Het opperloon begint maar na de 48 uren.

Einde 1937 werd de arbeid van 40 uren slechts toegepast bij 16 t.h. der Italiaansche werkersbevolking, 76 t.h. werken 40 tot 48 uren en 8 t.h. meer dan 48 uren.

Zweden heeft altijd geweigerd de 40 uren in te voeren. Voor hetzelfde jaar wees men er op 54 t.h. werklieden die minder dan 40 uren arbeiden van 40 tot 48 uren en 16.6 t.h. die weken van 48 uren arbeiden.

In 1937 werkten 99.9 t.h. Fransche werklieden 40 uren en minder.

MET DE VINGERS ETEN.

Wij menschen van een verlichte twintigste eeuw, die meenen het monopool der uiterlijke beschavingsvormen te bezitten, wij kunnen ons nog maar slecht voorstellen dat de vork pas een betrekkelijk nieuw instrument is.

De mode van de groote stijve halskragen was een eerste oorzaak en aanleiding tot het gebruiken van een groote vleeschvork, want het werd toen buitengewoon lastig, zonder al te veel op die stijve kragen te morsen, de stukken vleesch met de vingers naar den mond te brengen.

Maar nog lang bleef de gewoonte om met de vingers te eten in zwang. Het moet noodzakelijk alles behalve appetijtelijk geweest zijn.

De geschiedenis vermeldt als een groote bijzonderheid dit Jacoba van Beieren reeds « een cristallen pavelken met goud beslagen » bezat. Zij zal dus wel een van de eerste geweest zijn die afzag van het gebruik harer vingers voor het verorberen harer spijzen.

Maar nog in het begin der 18e eeuw was niet iedereen van deze meening en zoo zien wij Justus van Effen in zijn Hollandsche Spectator te keer gaan tegen de opkomende mode van een vork te gebruiken en hij staaft zijn oordeel met het argument dat « niets beter handen, die behoorlijk gereinigd zijn zuiver te wezen als een geschurde of wel gewasschen vork ».

JONGENS EN MEISJES
die eene GOEDE plaats verlangen voor *Stad of Dorp*, wendt U in volle vertrouwen tot
Lambert JANS-BUSAERT,
PLAATSBEZORGER (PLACEUR)
ST-TRUIDERSTRAAT, 38, TONGEREN
Goede plaatsen. — Tel. 293.

Zonder ANNONCEREN geen omzet, geen winst ! de AANKONDIGING is de kracht van 't huidige zakenleven.

Warme voeten van HOOFDPIJN MIGRAINE TANDPIJN GRIEP RHEUMATIEK ZENUWKOORTSEN PIJN DER MAANDSTONDEN
Wonderbare BRUINE POEDERS van
't ROOS KRUIS
der Apotheek DE POORTERE
SINT-NIKLAAS-WAAS
U aangeboden, zonder schadelijke gevolgen van deze zeer talrijke bewijzen
De doos van 3 poeders fr. 4.50
De dubbele doos 10 poeders fr. 10.00
Te verkrijgen in alle goede Apotheken of rechtstreeks mijnen pakketdienst
Gebruik ze eens U zal zeker geen andere meer gebruiken